

Sygn. akt: I C 1071/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Korfanty

Protokolant: Magdalena Kocur

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 maja 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

umarza postępowanie w części w której powódka ograniczyła powództwo;

zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki J. K. kwotę 7.000 zł (siedem tysięcy złotych) z każdorazowymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od następujących kwot:

- 3.000 zł (trzy tysiące złotych) od dnia 11.04.2013r. do dnia zapłaty;

- 4.000 zł (cztery tysiące złotych) od dnia 25.01.2016r. do dnia zapłaty,

oraz kwotę 744,50 zł (siedemset czterdzieści cztery złote 50/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

oddala powództwo w pozostałej części.

SSR Grzegorz Korfanty

Sygn. akt I C 1071/14

UZASADNIENIE

Powód A. K., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwoty 1.800 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że w dniu 5 lutego 2014 roku w G. przy ulicy (...) doszło do wypadku komunikacyjnego, spowodowanego przez A. D., posiadającą ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W wyniku opisanego zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, klatki piersiowej oraz lewej ręki. Powód wyjaśnił, że uzasadnione jest żądanie zadośćuczynienia za ból, cierpienia fizycznie i trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 1.800 zł ponad wypłacone już przez pozwanego w postępowaniu przedsądowym 1.200 zł.

Powódka **J. K.**, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwoty 3.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Uzasadniając swoje żądanie powódka wskazała, że w dniu 5 lutego 2014 roku w G. przy ulicy (...) doszło do wypadku komunikacyjnego, spowodowanego przez A. D., posiadającą ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W wyniku opisanego zdarzenia powódka doznała ogólnych potłuczeń. Dodatkowo podała, że w chwili wypadku była w ciąży i w związku z zaistniałym zdarzeniem wystąpiło realne zagrożenie poronienia. Do dnia 7 lutego 2014 roku powódka była hospitalizowana. Powódka wyjaśniła, że żądanie zadośćuczynienia w wysokości 3.000 zł uzasadnione jest cierpieniem i bólem, których doznała w wyniku wypadku. Nadto powódka odczuwała lęk i niepokój o jej nienarodzone dziecko, co spowodowało, że wypadek był dla niej olbrzymim stresem.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt I C 1072/14.

Postanowieniem z dnia 14 maja 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach połączył do łącznego rozpoznania sprawę z powództwa J. K. ze sprawą z powództwa A. K..

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna w S. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany odnosząc się do roszczeń powoda A. K. wskazał, że kwota w wysokości 1.200 zł wypłacona powodowi tytułem zadośćuczynienia czyni zadość doznanej krzywdzie. Pozwany wskazał, że z dokumentacji dołączonej przez powoda nie wynika, aby dolegliwości związane z urazem były silne oraz utrzymywały się przez dłuższy czas. Natomiast fakt nie podjęcia przez powoda dalszego leczenia, diagnostyki oraz rehabilitacji wskazuje, iż dolegliwości z czasem ustały bądź nie były na tyle dokuczliwe, aby kontynuować leczenie.

Natomiast w odniesieniu do żądania powódki J. K. pozwany wskazał iż podczas pobytu powódki w szpitalu wykluczono powstanie schorzeń powypadkowych zagrażających ciąży, zatem powódka została wypisana do domu z zaleceniem kontroli. Pozwany podał, że z przedstawionej dokumentacji nie wynika fakt doznania przez powódkę jakichkolwiek obrażeń ciała oraz powstanie stanu zagrożenia ciąży. W dodatku powódka nie podjęła leczenia w zakresie pomocy psychologicznej.

Na rozprawie w dniu 10 lipca 2014 roku doszło do zawarcia ugody pomiędzy powodem A. K. a pozwanym (...) Spółką Akcyjną w S., na podstawie której pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 1.500 zł tytułem należności głównej i skapitalizowanych odsetek, płatnej w terminie do dnia 24 lipca 2014 roku oraz kwoty 445 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwoty 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Jednocześnie powód oświadczył, że ugoda wyczerpuje jego roszczenia objęte pozwem w sprawie o sygn. akt I C 1071/14.

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach umorzył postępowanie z powództwa A. K..

W piśmie procesowym wniesionym w dniu 14 stycznia 2016 roku powódka rozszerzyła powództwo w zakresie zadośćuczynienia do kwoty 10.000 zł, jednocześnie domagając się odsetek od kwoty 7.000 zł od dnia 12 stycznia 2016 roku.

Natomiast na rozprawie w dniu 17 maja 2016 roku powódka ograniczyła żądanie w części dotyczącej daty naliczania odsetek ustawowych od rozszerzonego powództwa w kwocie 7.000 zł w ten sposób, że odsetek ustawowych od kwoty 7.000 zł domaga się od dnia 25 stycznia 2016 roku. W tym zakresie cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 lutego 2014 roku w G. powódka uległa wypadkowi komunikacyjnemu, spowodowanemu przez innego uczestnika ruchu, który w dniu jego wystąpienia posiadał wykupioną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w S..

(okoliczności bezsporne)

Powódka w dniu wypadku była w ciąży.

(okoliczności bezsporne, a nadto dowody: zeznania powódki k. 48)

Bezpośrednio po zdarzeniu powódka udała się do Szpitala (...)

w G., gdzie została przyjęta do obserwacji. Powódka przebywała w szpitalu od dnia

5 lutego 2014 roku do dnia 7 lutego 2014 roku. W trakcie pobytu w szpitalu wykonano badania, które nie wykazały żadnych powikłań. Powódka została wypisana do domu w stanie ogólnym dobrym z zaleceniem kontroli w poradni „K”.

(dowody: dokumentacja medyczna k. 7-8 akt sprawy o sygn. I C 1072/14, zeznania powódki k. 48)

W wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 5 lutego 2014 roku u powódki nie zaistniało znaczne zagrożenie poronieniem.

(dowód: opinia biegłego sądowego lek. med. R. S. ginekologa- położnika z dnia 12.02.2015r. k. 59)

Po wypadku powódka odczuwała lęk i niepokój o zdrowie nienarodzonego dziecka. Wypadek wiązał się dla niej z dużym stresem. Miała problemy ze snem. Powódka nie korzystała z pomocy psychologicznej. Nadal obawia się podróży samochodem.

(dowód: zeznania powódki k. 48, opinia biegłych sądowych psychologa K. C. i lek. M. K. specjalisty psychiatry z dnia 18.09.2015r. k. 93- 97)

Zdarzenie z dnia 5 lutego 2014 roku stanowiło dla powódki poważny stres powodujący ból i cierpienie o znacznym nasileniu. Po tym dniu u powódki wystąpiły zaburzenia adaptacyjne w postaci reakcji lękowo- depresyjnej przedłużonej. Objawy występujące u powódki, która ma tendencje do reakcji na stresujące sytuacje stanem lęku nieproporcjonalnie silnym w stosunku do wielkości niebezpieczeństwa, nie są maksymalnie nasilone i nie zaburzą całkowicie jej funkcjonowania. Zaburzenia mają charakter czynnościowy i powinny stopniowo ustępować. W wyniku wypadku powódka doznała 5% uszczerbku na zdrowiu.

(dowód: opinia biegłych sądowych psychologa K. C. i lek. M. K. specjalisty psychiatry z dnia 18.09.2015r. k. 93- 97)

W wyniku zgłoszenia szkody strona pozwana prowadziła postępowanie likwidacyjne.

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód: akta szkody GL20/1962/16)

Powódka wezwała pozwanego do zapłaty na jej rzecz kwoty 3.000 zł tytułem zadośćuczynienia w terminie do dnia 10 kwietnia 2014 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 3.03.2014r. k. 9-11 akt sprawy o sygn. I C 1072/14)

Powyższy stan faktyczny był częściowo bezsporny między stronami, a w pozostałym zakresie został ustalony przez Sąd, na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, zeznań powódki i opinii biegłych sądowych: z zakresu ginekologii i położnictwa oraz psychologii i psychiatrii.

Zarówno treść i autentyczność dokumentów zgromadzonych w materiale dowodowym nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. W konsekwencji, Sąd w całości przydał tym dokumentom moc dowodów.

Zeznania powódki Sąd ocenił jako wiarygodnie. Znajdowały one potwierdzenie w treści pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a nadto były spójne i logiczne.

Jako przydatną dla ustalenia realnych możliwości wystąpienia u powódki poronienia w następstwie zdarzenia z dnia 5 lutego 2014 roku Sąd ocenił opinię biegłego sądowego lek. med. R. S. ginekologa- położnika, która była rzetelna, jasna i logiczna. Zaznaczenia wymaga, że jej treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na opinii biegłych sądowych psychologa K. C. i lek. M. K. specjalisty psychiatry. Sporządzoną opinię Sąd ocenił jako pełną, fachową i logiczną. W rezultacie wniosku przyjęte w opinii Sąd przyjął za własne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka, po ostatecznym sprecyzowaniu swojego żądania domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 3.000 zł od dnia 11 kwietnia 2013 roku oraz od kwoty 7.000 zł od dnia 25 stycznia 2016 roku.

Natomiast strona pozwana zakwestionowała zaistnienie szkody po stronie powodowej i odmówiła wypłaty zadośćuczynienia.

Zgodnie z art. 444 § 1 zd. 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Natomiast

art. 445 § 1 k.c. stanowi, iż w wypadku takim Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W przypadku, gdy sprawca szkody (krzywdy) jest ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej, roszczenie o naprawienie szkody można skierować, według wyboru osoby uprawnionej – do ubezpieczonego lub do ubezpieczyciela. Każdy z nich ma obowiązek zaspokoić roszczenie odszkodowawcze, z innych jednak tytułów prawnych. Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nakłada bowiem na ubezpieczyciela obowiązek naprawienia szkody w razie nastąpienia określonego w umowie wypadku. Ubezpieczyciel staje się zatem zobowiązany wobec poszkodowanego z racji umowy wiążącej go z ubezpieczonym. Przesłanką powstania obowiązku świadczenia przez ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art. 822 § 1 k.c.) jest stan odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń obejmuje wyłącznie świadczenie, do spełnienia którego byłby w konkretnym przypadku zobowiązany sprawca.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za następstwa wypadku z dnia 5 lutego 2014 roku. Pozwany występował w charakterze ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia (osoby kierującej pojazdem), zatem obciąża go obowiązek spełnienia na rzecz powoda świadczeń przewidzianych powołanymi przepisami.

W pierwszej kolejności, przechodząc do analizy żądania zasądzenia na rzecz powódki zadośćuczynienia należy wskazać, że zadośćuczynienie pieniężne może być przyznane poszkodowanemu między innymi w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Oceniając zasadność roszczenia o zadośćuczynienie Sąd miał na uwadze, że zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy ujmowanej jako cierpienie fizyczne, a więc obejmującej ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, rozstrój zdrowia w postaci zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości. Przy dokonywaniu oceny tych cierpień i wymiarze "odpowiedniej sumy" zadośćuczynienia należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w przepisie art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane

są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. I tak, zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3.02.2000r., sygn. akt I CKN 969/98, LEX nr 50824, wyrok z dnia 28.09.2001r., III CKN 427/00, LEX nr 52766).

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, że na skutek zdarzenia z dnia 5 lutego 2014 roku powódka doznała 5 % uszczerbku na zdrowiu w związku z zaistnieniem poważnego stresu powodującego ból i cierpienie o znacznym nasileniu. Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że u powódki w następstwie wypadku komunikacyjnego, w którym brała udział, wystąpiły zaburzenia adaptacyjne w postaci reakcji lękowej i depresyjnej. Mimo iż w toku postępowania Sąd, na podstawie opinii biegłego sądowego ginekologa-położnika ustalił, iż w wyniku zdarzenia z dnia 5 lutego 2014 roku u powódki nie zaistniało znaczne zagrożenie poronieniem, a ciąża przez to nie stała się zagrożona, to bez wątpienia pojawiła się uzasadniona obawa o zdrowie dziecka i dalszy przebieg ciąży, co dodatkowo pogłębiło przeżywany przez nią stres. Należy zauważyć, że powódka do tej pory odczuwa niepokój w sytuacji planowanej podróży samochodem. W tym miejscu podkreślenia wymaga fakt, iż każda osoba, ze względu na cechy osobowościowe może inaczej reagować na stresujące i traumatyczne sytuacje, takie jak na przykład uczestnictwo w wypadku samochodowym. Jak wynika z opinii psychologiczno- psychiatrycznej powódka może wykazywać tendencje do spostrzegania obiektywnie niegroźnych sytuacji jako zagrażające i reagować na nie stanem lęku nieproporcjonalnie silnym w stosunku do wielkości obiektywnego niebezpieczeństwa, może również odczuwać stałe uczucia napięcia i zagrożenia. Takie sposób spostrzegania rzeczywistości powoduje, że powódka zdarzenie z dnia 5 lutego 2014 roku przeżyła jako zagrożenie dla swojego zdrowia, a przede wszystkim zdrowia i życia swoje nienarodzonego dziecka, co stanowiło dla niej poważny stres powodujący ból i lęk o znacznym nasileniu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że zadośćuczynienie w łącznej kwocie 7.000 zł jest w pełni adekwatne do rozmiarów doznanych przez powódkę cierpień psychicznych, lęku oraz stresu.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. i 482 k.c. Sąd orzekł o zasądzeniu od pozwanego na rzecz powódki ustawowych odsetek za opóźnienie od kwoty 3.000 zł od dnia 11 kwietnia 2013 roku oraz od kwoty 4.000 zł od dnia 25 stycznia 2016 roku, zgodnie z żądaniem powódki.

W pozostałym zakresie dotyczącym żądania zapłaty kwoty 3.000 zł tytułem zadośćuczynienia powództwo oddalono jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie trzecim wyroku.

W związku z faktem, iż powódka w toku postępowania złożyła oświadczenie o cofnięciu pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia odnośnie daty naliczania odsetek od rozszerzonego powództwa, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie co do tej kwoty, o czym orzekł w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c. Powódka utrzymała się ze swoim żądaniem w 70 %. W wyniku dokonania stosunkowego rozliczenia kosztów procesu między stronami, zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 744,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Grzegorz Korfanty